876/11

Den 21. september 2011 blev i sag nr. 79.565:

xxxx xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx xx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har autoforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Han klager over selskabets anerkendelse af skade på modpartens bil i forbindelse med en parkeringsskade.

Selskabet henviser til, at skaden er opgjort i overensstemmelse med taksatorrapporten, og at et vidne havde lagt en seddel i modpartens bil med klagerens registreringsnummer.

Det fremgår af sagen, at klagerens hustru den 27/10 2009 i en parkeringskælder påkørte modpartens parkerede bil, da hun bakkede ud af sin parkeringsbås. Klagerens hustru kunne efterfølgende ikke konstatere nogen skader på modpartens bil.

Selskabet modtog efterfølgende taksatorrapport af 4/10 2010 fra modpartens selskab samt et krav på betaling af 4.406,68 kr. for reparation, og selskabet opkrævede efterfølgende klagerens selvrisiko på 2.286 kr.

I tillæg til klageskemaet hedder det bl.a.:

> "Episoden opstår i en p. kælder … den 27-10-2009, hvor jeg [klagerens hustru] ved at have bakket ud for at køre, selv er opmærksom på, at jeg svagt har berørt en bil i modstående p. bås. jeg kan konstatere, at der ikke er sket skade på den anden bil, hvilket bekræftes af en

anden gæst i p. kælderen, en dame, som jeg ikke så nogen grund til at få navn på. Der var heller ikke skade på vores bil. Jeg var ikke opmærksom på, at der var endnu et vidne til episoden, men en eller anden må alligevel på afstand have observeret noget, og for en sikkerheds skyld sat en hilsen med vores registreringsnr. på en bil, hvis ejer nu ønsker skaden udbedret, som næppe kan være opstået ved en enkelt episode.
Jeg formoder, han har sat sedlen på den forkerte bil, eller også er den blevet byttet rundt. Under alle omstændigheder er det ikke den bil, som vores bil havde en svag berøring med.
Vi har ingen henvendelse haft fra en modpart, og har stadig ingen kendskab til personen. I øvrigt henviser vi venligst til vores korrespondance med Forsikrings-Aktieselskabet Alka."

Selskabet har i brev af 28/1 2011 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"Alka Forsikring modtog den 5. november 2009 regresanmodning fra andet selskab, og skrev ved brev af samme dag til klager og bad denne kontakte selskabet for anmeldelse af skaden. Kopi vedlagt.

Klagers hustru kontaktede den 6. november 2009 selskabet telefonisk og oplyste, at hun intet kendte til uheldet. Efterfølgende forklarede klagers hustru, at hun havde ramt en parkeret bil under udkørsel (bakkemanøvre) fra en p-plads, men at der ikke var sket nogen skade. Alka Forsikrings medarbejder forklarede herefter, at selskabet var nødt til at anerkende overfor modpartens selskab, at klager havde ramt modparten, men at vi naturligvis ville tage forhold for kravets størrelse.

Modpartens selskab anmodede Alka Forsikring om at anerkende ansvaret for uheldet, hvilket selskabet gjorde med forbehold for kravet størrelse, idet selskabet pointerede overfor modparten at både klager og modparten angiveligt havde set på modpartens bil og set at der ikke var skade.

På Alka Forsikrings elektroniske rykker af 19. marts 2010 svarede modpartens selskab, at de afventede at deres forsikringstager kørte bilen på værksted.

Alka Forsikring modtog taksatorrapport og krav fra modpartens selskab på reparation af modpartens skade. Selskabet betalte beløbet 4.406,68 kr. og opkrævede den gældende selvrisiko 2.286 kr. hos klager. Kopi vedlagt.

Selskabet fremsendte den 24. november 2010 kopi af taksatorrapporten til klager.

På baggrund af klagers mail af 25. november 2010 fastholdt selskabet ved brev af 30. november 2010 den trufne afgørelse. Kopi vedlagt.

Klager har efterfølgende ved mails af 30. november og 2. december 2010 fastholdt, at han og hans hustru ikke ville påtage sig ansvaret for skaden. Kopi vedlagt.
Alka Forsikring fastholdt ved brev af 6. december 2010 endnu en gang den trufne afgørelse. Kopi vedlagt.

Klagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Ansvaret for et færdselsuheld, hvor en part påkører en parkeret modpart under en bakkemanøvre påhviler i henhold til Færdselsloven og retspraksis den bakkende bilist.

I den aktuelle sag foreligger der da heller ikke tvist om ansvarsfordelingen, idet klagers hustru har erkendt at være bakket ud i modparten.

Tvisten drejer sig dels om omfanget af modpartens skade dels om der er tale om den rigtige modpart.

Af taksatorrapporten fremgår det, at skadezonen på modpartens bil er fronten, nærmere bestemt kofangeren. Der er i den forbindelse anvendt reservedele i form af pynteliste til højre og til venstre for kofangeren samt foretaget afmontering og lakering og efterfølgende genmontering af kofangeren.

Skadezonen og omfanget af arbejdet er foreneligt - for ikke at sige typisk - for skader af den pågældende art, hvor en bil påkøres og rammes af modpartens anhængertræk, hvilket netop var skademekanismen i den aktuelle sag.

Skadens placering er i overensstemmelse med skadebegivenheden som i øvrigt ikke er omtvistet.

Klager er ansvarlig for uheldet og således erstatningsansvarlig for modpartens skade. Modpartens bil er takseret af en professionel, som har vurderet, at de skader der var på modpartens bil - og som nu er udbedret - var forvoldt ved uheldet.

Klagers anbringende om, at den bil hans hustru bakkede ind i var en sort bil og ikke en lys bil, som den på de med taksatorrapporten fremsendte fotos fremstillede, er først fremsat overfor selskabet ved klagers mail af 25. november 2010.

Af de fra modpartens selskab fremsendte elektroniske regresbeskeder fremgår det, at modparten havde et vidne, der havde set uheldet ske og havde lagt en seddel.

Det har formodningen imod sig - det er i hvert fald klagers og Alkas bevisbyrde - at et vidne, der overværede at klager bakkede ud i modparten, satte en seddel med klagers registreringsnummer på en anden bil, som så tilfældigvis havde en skade der netop var forvoldt på samme måde og på samme sted.

Når der ikke foreligger et vidne der taler til klagers fordel eller f.eks. fotos eller oplysning om registreringsnummer på den bil, som klager undersøgte som modpart, kan hverken klager eller Alka løfte bevisbyrden.

Da hverken klager eller Alka Forsikring kan løfte bevisbyrden for, at der i forbindelse med skadens udbedring er repareret skader på modpartens bil som ikke var forvoldt ved uheldet eller bevise, at det var en anden bil end den reparerede, der var klagers modpart, må vi fastholde den trufne afgørelse, hvorefter klager må betale den for forsikringen gældende selvrisiko.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at vi ikke finder det faktum, at modpartens bil først blev takseret i oktober 2010 afgørende. Mange mennesker har svært ved at undvære bilen i dagligdagen/afse tid til at køre på værksted, og det er forståeligt, at man venter

med at få udbedret en forholdsvis minimal skade til det tidspunkt, hvor bilen måske alligevel skal til service.

Med henvisning til klagers bemærkning i mail af 30. november 2010 om, at der var indgået en aftale mellem Alka Forsikring og hans hustru, om at denne skulle orienteres for at godkende om det dels var den rigtige bil der var tale om dels om skadens sammenhæng med episoden, før klagers hustru kunne erkende ansvaret, ses der ikke i selskabets log nogen bemærkninger om dette. En sådan aftale er da også ganske uden fortilfælde og har formodningen imod sig."

Klageren har i brev af 7/2 2011 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"Hvad angår skadesomfang og den reparerede bils farve og udseende i øvrigt, er det afgørende, at Alka, stik imod den indgåede aftale med min kone i hendes telefonsamtale med M., ikke har givet os mulighed for rettidigt at identificere og genkende den **sorte bil,** samt gøre os bekendt med den påståede 'modpart'.

Set i dette lys er det troværdigt og også faktuelt, at min kone **ikke,** som det antydes i brevet, har 'anmeldt en skade', som hun kunne have påført en fremmed bil. Tværtimod tog hun det beskrevne **forbehold** i sin samtale med M. Det næste vi hører fra Alka, er en opkrævning på 'selvrisiko' over et år senere. I den forbindelse vil min kone gerne endnu en gang pointere, at hun **ikke** over for M. forsøgte at benægte, at hun havde parkeret i p-kælderen den pågældende dag, som det påstås i Alkas brev.

Hvis det synes af Alka's brev, at min kone (eller jeg) og 'modparten' og/eller dennes 'vidne', skulle have besigtiget en skade sammen, er dette en ukorrekt påstand. Alka har undladt eller måske ikke ønsket at hjælpe os med oplysninger, som kunne identificere 'modparten' og dennes bil. En bil som nu er repareret for ret tydelige skader, som angiveligt **ikke** hidrører fra en svag berøring med et anhængertræk forsynet med gummihætte."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at det som ubestridt kan lægges til grund, at klagerens bil ramte en anden bil den 27/10 2009.

At denne anden bil skulle være en anden end den vidnet har anført, har klageren ikke kunnet bevise.

Det indklagede selskab hæfter i henhold til færdselslovens § 108 umiddelbart i forhold til skadelidte og dennes forsikringsselskab. Selskabet har i overensstemmelse med sædvanlig praksis udbetalt erstatning på basis af en taksering foretaget af en taksator.

Nævnet har ikke på baggrund af de tilvejebragte oplysninger grund til at tro, at taksatoren har godkendt anden skade end den, der efter taksatorens vurdering hidrører fra uheldet. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse. Klagerens oplysninger kan ikke føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson